

WIKOV TIMES

magazín, červen 2026

01
Sázavan

Wikov nechce být nejlevnější.
Chce být nejspolehlivější

Litostroj ve Wikov
Group

Vážení kolegové, milí čtenáři,

máte před sebou první číslo firemního časopisu Wikov Times zaměřeného na společnost Sázavan. Přiblíží vám, co se v naší firmě děje, předá důležité informace a ukáže inspirativní příběhy a výsledky, na které můžeme být právem hrdí.

Dovolte mi, abych upřímně poděkoval všem, kteří se na jeho vzniku podíleli – ať už jako autoři příspěvků, nebo ti, o jejichž úspěších a každodenním nasazení si můžete přečíst. Vaše práce, odbornost a spolupráce jsou tím, co posouvá naši společnost kupředu.

Až časopis otevřete, zjistíte, jak široký záběr Sázavan má. Dočtete se například o technologicky mimořádně náročné výrobě impellerů pro letecký průmysl, o investicích do modernizace nebo o unikátní zakázce posilovačů řízení pro izraelského zákazníka. Přinášíme také rozhovory s kolegy, kteří formují budoucí směřování celé skupiny, ať už se týká byznysu a marketingu nebo personalistiky. Velmi motivující jsou i příběhy našich zaměstnanců plné sportovních výkonů a osobních výzev.

Pokud jde o hospodářské výsledky a realizované investice, považují loňský rok za skutečně rekordní. A to navzdory nelehké době. Zároveň je před námi jasná výzva: udržet vysoko nastavenou laťku a dále na ní stavět. Jsem přesvědčen, že společně to dokážeme.

Věřím, že ve Wikov Times najdete celou řadu pozitivních zpráv.

Příjemné čtení a těším se na další společné úspěchy.

Václav Šubrt
generální ředitel Wikov Sázavan

Obsah

- 03** Mix
- 04** Přečtete si
- 11** Byznys
- 16** Wikováci mimo práci
- 20** Wikov společně
- 22** Jsme Wikov
- 26** Do notesu
- 30** EkoWikov
- 31** Dětské okénko

Wikov Times, červen 2026,
vydavatel: Wikov Sázavan s.r.o.,
sídlo firmy: Okružní 600,
285 22 Zruč nad Sázavou, www.wikov.com,
distribuce: informační centra Středočeského kraje,
partnerské firmy, školy a kavárny

MK ČR E 23764

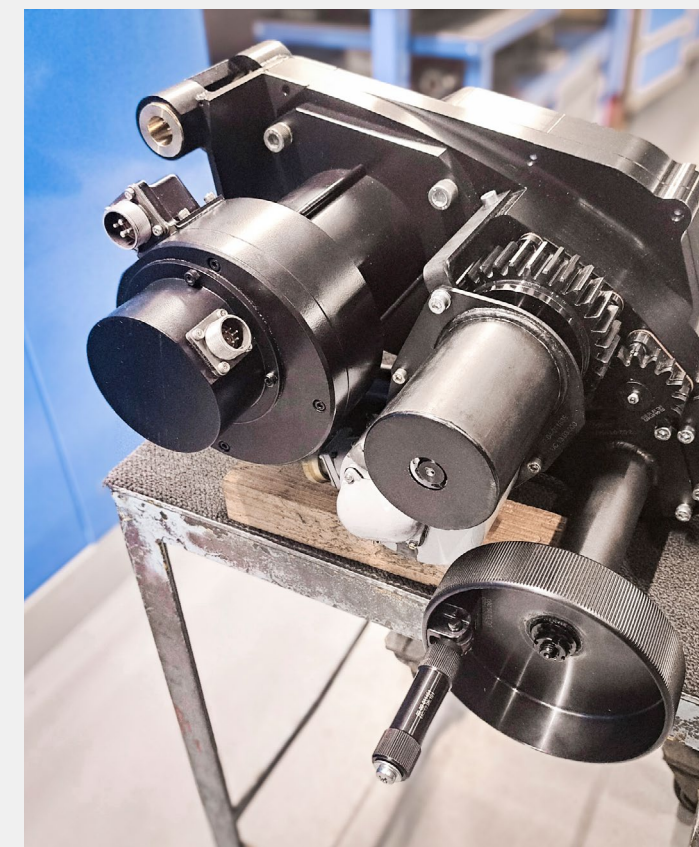

Naprosto precizní impellery

Výrobu velice náročných kompresorových kol (impellerů) pro malé proudové motory si loni na konto připsal Wikov Sázavan. Jde o mimořádně přesné dílce frézované a soustružené z plného materiálu. Odborníci je považují za top produkty v oblasti pětiosého frézování a soustružení. Wikov tak dále posiluje svou pozici v segmentu aerospace engineering, kde jsou na kvalitu, přesnost i technologickou vyspělost kladeny ty nejvyšší nároky.

Pohybové mechanismy pro pěchotní vozidla

Dalším zajímavým projektem je výroba pohybových mechanismů pro věže bojových vozidel pěchoty (BVP). Wikov Sázavan dodává sady 5 různých složitých převodovek pro náměr a odměr systémových pohybů. Kontrakt zahrnuje i předání finální konstrukční přípravy, kompletní výrobu a testování.

Wikov nechce být nejlevnější. Chce být nejspolehlivější

„Cena nikdy nebude to, čím hodláme vyhrávat. Zákazník totiž kupuje jistotu, že řešení bude fungovat, vydrží a že případné riziko umíme řídit,“ říká Michal Kurtinec, generální ředitel divize Gear a člen správní rady Wikov Group. Jak chce Wikov uspět bez cenové války a proč sází na techniku, komplexnost a roli partnera?

Říkáte, že cena není to, čím chcete vyhrávat. Firmy už tolik nešetří?

Cena je samozřejmě vždycky téma, ale u technicky náročných převodových systémů kupuje zákazník převážně něco jiného. Chce funkční řešení, které vydrží. Inženýring je tedy často vstupenka ke kontraktu. Rychlost a disciplína rozhodují, jestli dodáme včas a bez eskalací, a servis je to, co z jednorázové zakázky dělá dlouhodobý vztah. Čím dál víc platí, že kdo umí dodat celek – tedy nejen komponent, ale i návrh, ověření, dokumentaci a podporu v provozu – ten se v očích zákazníka posouvá z dodavatele na partnera. To je naše cesta.

Pokud neholdáte soutěžit cenou, kdy chce být Wikov první volbou?

Wikov nikdy nebude první volbou pro katalogová řešení, obří sériovost nebo prvky a systémy s nízkou přidanou hodnotou. Chceme naopak benefitovat ze silného inženýringu, zaměřit se na investice do specialit v ozubení, měření a testování, které nás ve výsledku mohou odlišit od levnějších konkurentů. Zákazníci, kteří potřebují spolehlivá a často netradiční řešení přenosu točivého momentu, už nás znají a často se díky pozitivní zkušenosti vracejí.

Mění se jejich očekávání?

Ano, posouvají se směrem k vyšší spolehlivosti a delší životnosti, kratším dodacím lhůtám, a hlavně k tomu, že dodavatel bude partnerem, který pomůže nést riziko celého projektu. Současně roste tlak na transparentnost kvality, dokumentaci a schopnost reagovat rychle na změny v zadání, protože zákazníci sami fungují ve stále náročnějším prostředí. Wikov na to musí reagovat posílením inženýringu a testování, standardizací a digitalizací procesů a jednotným, proaktivním přístupem k zákazníkovi. Aby vnímal, že od nás získává „klid na práci“, ne jenom díl.

Wikov se tedy profiluje spíše jako partner, než výrobce?

Ideálně jako oba. Poslední roky razíme strategii neupínat se tolik na schopnost vyrobit vše od A do Z, ale vybrat opravdu klíčové kompetence důležité pro náš produkt a na ty se absolutně zaměřit. Součástí musí být technická znalost a schopnost věci rychle zorganizovat a kvalitně dodat. Pro Wikov by měl být nejdůležitější zákazník. Všichni si musíme uvědomit, že výplatu máme každý měsíc od něj. Zážitek, který s námi udělá, do jisté míry určuje, jak se budeme mít my.

Které obory jsou pro Wikov momentálně atraktivní?

V současně obsluhovaných asi 16 průmyslových oborech existují výkyvy, ovšem trendem je jednoznačně decentralizace ve výrobě energií. Význam má pro WTG v oblasti rychloběžných převodovek pro výrobu energie i pro různá pomalá převodová řešení v této oblasti. Důležitým segmentem na vstupu jsou také repase převodovek větrných elektráren. V MGI jsou na stole velmi zajímavé projekty využití přílivové energie, obecně se investuje také do různých forem akumulace energie a jejího následného využití. I tady hrají převodovky důležitou úlohu, stejně jako v tradičních oborech těžby a výroby cementu. Novinkou pro Wikov jsou aktuálně například dodávky pohonů zvedacích mostů v Severní Americe.

Velkým tématem průmyslových řešení je životnost. Jak s ní pracujete?

Je obrovskou příležitostí hlavně tam, kde se propojuje energetika, infrastruktura a spolehlivost provozu. Přesně to jsou aplikace, které kladou vysoké nároky na diagnostiku a servisovatelnost. Sledujeme, že zákazníci často nechtějí stavět nové linky, ale potřebují prodloužit životnost a zvednout výkon existujících zařízení – roste tedy prostor pro retrofit a modernizace.

Je pro Wikov důležitější specializace, nebo širší záběr?

Klíčové je držet se technicky náročných řešení, protože tam nejlépe zhodnotíme inženýring, zkušenost a kvalitu výroby. A vyhneme se cenové válce. Současně ale nechci, aby „specializace“ znamenala uzavření do úzké škatulky; spíše jde o to, mít několik jasných oblastí, ve kterých jsme špička, a vedle toho rozumně vybírat aplikace, které jsou příbuzné a dávají nám stabilitu portfolia.

Každá firma má silná a slabá místa. Kde vnímáte nevyužitý potenciál?

Myslím, že potřebujeme, abychom uvnitř skupiny fungovali vůči zákazníkovi jako jeden tým: sdíleli obchodní kontakty, společně plánovali kapacity a zvládali nabídnout řešení napříč divizemi. Dále se zlepšovat potřebujeme také ve sdílení know-how, tedy technických standardů v ponaučení z projektů, auditu dodavatelů i metodiky projektového řízení. Důležitá je také koordinace nákupu a dodavatelského řetězce.

Hranice mezi autonomií firem a silnějším řízením skupiny je poměrně křehká.

Autonomie má smysl, pokud zrychluje rozhodování – tedy v operativě, v každodenním řízení projektů, výroby a obchodu. Skupinové řízení je naopak potřeba tam, kde vzniká standard, snižuje se riziko. Mám na mysli společná pravidla kvality a bezpečnosti, základní finanční disciplínu, rámce pro řízení projektového rizika, sdílené IT a data, klíčové personální principy a řízení portfolia investic. Hranici nastavuje jednoduchá otázka: Pomůže centralizace zákazníkovi a výkonu, nebo jen zpomalí rozhodování?

Co musí Wikov zvládnout, aby další růst nepřinášel víc problémů než přínosů?

Musíme zvládnout hlavně standardizaci tam, kde dnes každý dělá věci trochu jinak – procesy od nabídky přes projekt až po předání a servis. Druhá věc je transparentní řízení kapacit a priorit, aby se projekty nepřetahovaly o stejné klíčové lidi a stroje. A třetí je kultura spolupráce: aby si týmy dokázaly pomáhat napříč, sdílely informace včas a eskalovaly problémy dřív, než se z nich stanou náklady a frustrace.

Které kompetence musí Wikov ještě posílit?

Nejvíce potřebujeme posílit kompetence v oblastech, které škálují celou firmu: projektové řízení u komplexních zakázek, systémovou kvalitu a řízení rizik včetně dodavatelského řetězce, kapacity v inženýringu a testování tam, kde je to pro zákazníka rozhodující. Důležitý je také servis a after sales. A nakonec práce s lidmi: rozvoj lídrů, nástupnictví a schopnost přitáhnout a udržet špičkové technické profily, protože bez nich se technologická znalost nedá dlouhodobě udržet.

„Kdo umí dodat celek, ten se v očích zákazníka posouvá z dodavatele na partnera.“

Michal Kurtinec

Generální ředitel divize Gear
Člen správní rady Wikov Group

Výroba už dnes nestačí. Rozhodují příběhy, technologie a lidé, říká Jan Plajner

Wikov prochází proměnou – z jednotlivých silných firem se stává jasně definovaná technologická skupina s globální ambicí. Marketingový ředitel Jan Plajner popisuje, proč bylo nutné sjednotit komunikaci, jak pracovat s různorodostí značek i lidí a proč dnes v B2B světě rozhodují autentické příběhy víc než tradiční kampaně.

Proč je komunikace skupiny právě teď tak velké téma?

Pod pojmem skupina Wikov Group (respektive skupina Wikov) musíme vnímat větší počet firem a značek než ještě před rokem a půl. V nové struktuře proto mluvíme o skupině, která má dvě divize, Gear a Hydro. Pod divizi Gear řadíme značky Wikov, Gmeinder a Detail. Do divize Hydro patří Litostroj. Tato struktura je přehlednější a dává nám možnost jasněji komunikovat jak společná témata, tak i témata specifická pro jednotlivé značky a společnosti. Přijali jsme navíc novou vizuální identitu vyjadřující větší sebevědomí, otevřenost a schopnost vystupovat jako jeden celek, aniž bychom ztratili odbornost a specifickou jednotlivých společností.

Jak jste hledali rovnováhu mezi zachováním vlastní tváře jednotlivých firem a budováním celé skupiny?

Základem je jasná architektura značky. Každá firma si ponechává odbornost, know-how i vztah k zákazníkům. Nad tím ale stojí společný rámec – vizuální, komunikační i hodnotový, který říká: jsme součástí Wikov Group.

Moderní strojírenství ve Wikovu zahrnuje výrobu, vývoj, digitální nástroje, servis i mezinárodní projekty. Jak s tím marketingově pracujete?

Klíčem jsou konkrétní příběhy a projekty. Hodláme ukazovat celý životní cyklus produktů od návrhu přes vývoj až po servis v terénu. Zdůrazňujeme také, že Wikov je technologický partner, který řeší komplexní zadání, pracuje s daty, digitálními nástroji a působí globálně. Výroba je základ, ale není celým příběhem. Ten stojí na lidech.

Skutečné příběhy zaměstnanců dnes hrají v budování značky zaměstnavatele velkou roli...

Je to tak, myslím, že všichni už dávno pochopili, že příběhy jsou to, čemu rozumíme, za čím jdeme. My se teď musíme naučit trochu více otevřít veřejnosti, sdílet každodenní život ve Wikov Group, komunikovat.

Bez sociálních sítí to jistě nepůjde.

Samozřejmě. Je ale potřeba vnímat, že každá z nich slouží jinému účelu, jsou na nich trochu jiné informace a lidé je sledují za jiným účelem. Klíčová síť pro B2B komunikaci je stále LinkedIn – zejména v mezinárodním měřítku. Instagram zase přináší možnosti komunikovat víc vizuálně. I strojírenství je v tomto směru atraktivní. Je to kanál, který pomáhá ukázat naše firmy lidštěji a přiblížit je i mladší generaci. A Facebook vnímáme primárně jako lokální a komunitní kanál. Je důležitý pro komunikaci v regionech, pro vztah s veřejností a podporu náboru.

Jaká je hlavní marketingová ambice pro Wikov Group do dalších let?

Chceme, aby byla Wikov Group vnímána jako silná technologická skupina s jasnou identitou, která stojí na špičkovém inženýrství, dobrých vztazích se zákazníky a skvělých lidech. Pokud se nám podaří tyto tři pilíře dlouhodobě propojit a srozumitelně komunikovat, bude to pro nás největší úspěch.

Zuzana Šajarová: Potřebujeme lidi, kteří chtějí růst a mít úspěch

Jak sladit strategii celé skupiny s realitou jednotlivých závodů? Co dnes skutečně funguje v náboru technických profesí a proč employer branding nestojí na marketingu, ale na zkušenostech? Personální ředitelka skupiny Wikov Zuzana Šajarová popisuje, proč jsou klíčem k úspěchu autenticita, data i schopnost dívat se několik let dopředu.

Které personální priority dnes hýbou Wikovem?

Nejdůležitější je vnímat HR jako součást řízení firmy. V praxi to znamená, že se soustředíme na kvalitu lidí, jejich výkon a schopnost firmy dlouhodobě růst. Nejde jen o to někoho přijmout, ale o to, aby ten člověk zapadl do týmu, rozvíjel se a přinášel hodnotu. Trh práce se mění. Kvalitních lidí není dostatek, a proto musíme kombinovat dvě věci – umět lidi přitáhnout a zároveň si je systematicky vychovávat.

Co je v náboru lidí největší výzvou?

Kritické je obsazování pozic s přímým dopadem na konkurenceschopnost. K těm patří konstruktéři, technologové nebo zkušení obchodní manažeři. V poslední době se k tomu přidávají i role spojené s digitalizací a daty, které jsou pro budoucnost firmy klíčové. Snažíme se ale pracovat vyváženě. Zkušení odborníci přinášejí okamžitou hodnotu, zároveň však víme, že bez práce s mladými lidmi se do budoucna neobejdeme. Proto investujeme do spolupráce se školami a rozvoje absolventů.

S jakými očekáváními kandidáti přicházejí?

Vidíme, že jejich očekávání se posouvají. Finanční ohodnoce-

ní je důležité, ale samo o sobě nestačí. Lidé čím dál víc řeší, jestli má jejich práce smysl, s jakými technologiemi pracují a jaký tým je obklopuje. Velkou roli hraje i možnost rozvoje a dlouhodobá perspektiva.

V čem je tedy Wikov jako zaměstnavatel silnější než konkurence?

Naší silou je kombinace technické náročnosti práce, reálného dopadu a relativně rychlého rozhodování. Lidé u nás vidí výsledek své práce a mají možnost ovlivnit věci kolem sebe. To není ve větších korporacích vždy samozřejmé.

Řídíte HR na úrovni celé skupiny. Jak se strategická role liší od běžné personalistiky v jednotlivých závodech?

Na úrovni skupiny se díváme víc dopředu. Řešíme, jak bude firma vypadat za několik let, jaké kompetence budeme potřebovat a jak tomu přizpůsobit organizaci. Lokální HR je blíž lidem a každodenní realitě. Naší rolí ve skupině je tyto světy propojit, dát směr, ale zároveň zůstat v kontaktu s tím, co se reálně děje ve výrobě a týmech.

Jak vypadá spolupráce mezi centrálou a jednotlivými závody?

Je založena na kombinaci dat a dialogu. Máme společné metriky a pravidelné vyhodnocování. Každý závod má svou kulturu, historii i specifické podmínky a společně můžeme fungovat jen tehdy, když je mezi centrálou a závody důvěra a otevřená komunikace. Snažíme se systematicky sdílet zkušenosti. Často se totiž ukáže, že něco, co funguje v jednom závodě, může pomoci i jinde. Že naše aktivity skutečně fungují, poznáme podle dat i „měkkých“ signálů. Sledujeme například rychlost nábory, fluktuaci nebo výkonnost týmů, stejně důležitá je zpětná vazba od lidí a celková atmosféra ve firmě. Ideální stav je, když se obě roviny potkávají.

Snad neexistuje firma, která by neřešila employer branding. Co je pro Wikov jeho skutečným jádrem?

Klíčová je autenticita. Nechceme vytvářet obraz firmy, který neodpovídá realitě. Ukazujeme, že práce u nás je náročná, ale zároveň smysluplná a technicky zajímavá. Věříme, že právě to přitahuje lidi, kteří chtějí růst a dělat věci, co mají skutečný dopad.

Jsou Wikováci na svou firmu hrdí?

Jsem si jistá, že ano. Snažíme se v lidech hrdost ukazovat, jaký dopad má jejich práce, kde naše produkty fungují a jakou roli v tom hrají oni sami. Když člověk vidí smysl své práce, hrdost přichází přirozeně.

Kam chcete HR a employer branding posunout v následujících letech?

Chceme být více datově řízení, více propojení s byznysem a zároveň co nejvíce zjednodušit administrativu pomocí digitalizace. HR by mělo být partnerem managementu, který pomáhá dělat lepší rozhodnutí. Aktuálně pracujeme s myšlenkou, že bychom dokázali lépe předpovídat, jaké kompetence budeme u našich lidí potřebovat, kde a kdy. Pokud se nám to podaří, bude to velká konkurenční výhoda.

Co vás na této práci osobně fascinuje?

Kombinujeme špičkové inženýrství s reálnou výrobou a zároveň máme globální dopad. To není samozřejmé. Pokud bychom mohla něco vzkázat všem kolegům ve Wikovu, pak by to bylo: Máme velký potenciál, ale úspěch není něco, co přijde samo – je potřeba si pro něj dojet. To platí pro firmu i pro každého z nás.

Veletrhy otevírají nové příležitosti.

Wikov posiluje kontakty po celém světě

Houston, Rotterdam, Barcelona, Lübeck – skupina Wikov má za sebou první veletrhy roku 2026 a další významné akce ji čekají. Odborné konference a průmyslové výstavy přitom nejsou jen přehlídkou technologií. Pro Wikov představují důležitý prostor k budování partnerství, hledání nových obchodních příležitostí i sdílení zkušeností napříč průmyslovými obory.

V prostředí energetiky, oil & gas, kolejové dopravy nebo cukrovarnictví hrají osobní kontakty stále zásadní roli. Právě veletrhy umožňují setkat se přímo se zákazníky, diskutovat konkrétní technická řešení a lépe porozumět aktuálním potřebám trhu.

„Takové akce jsou pro nás dlouhodobě jedním z klíčových nástrojů, jak prezentovat technické know-how celé skupiny, představovat nové produkty a služby nebo získávat zpětnou vazbu od partnerů z různých částí světa. Současně pomáhají sledovat trendy v jednotlivých odvětvích a posilovat značku Wikov na strategických trzích,“ říká Jan Plajner, Group Marketing Director.

Od energetiky po cukrovarnictví

Veletržní sezonu zahájily společnosti Wikov TurboGear a Wikov Gear Canada na konferenci THRIVE Energy Conference. Konala se v americkém Houstonu a byla zaměřena na energetiku a sektor oil & gas. Jednání s partnery ze severoamerického trhu otevřela témata spojená s efektivitou provozu, modernizací zařízení i dlouhodobou spolehlivostí technologických celků.

Další zastávkou byly European Industrial Energy Days v Rotterdamu, kde se za Wikov zúčastnil diskuze především o energetické účinnosti a budoucnosti průmyslových tech-

nologií Jan Vosátka. Významnou akcí byl také LNG Congress v Barceloně, který potvrdil pokračující důraz trhu na efektivní technická řešení a modernizaci zařízení v oblasti LNG a oil & gas.

Následně se společnost Wikov MGI představila v rámci konference 9th ESST/VDZ Conference v německém Lübecku zaměřené na cukrovarnický průmysl. Vedle prezentace technologií zde hrála důležitou roli i setkání s evropskými partnery a networking.

Druhá polovina roku bude nabitá

Rok ale zdaleka nekončí. Wikov čeká ještě řada dalších veletrhů a odborných konferencí napříč Evropou, Severní Amerikou i Blízkým východem. Mezi nejvýznamnější plánované akce patří například Rail Business Days v Ostravě, TPS Turbomachinery & Pump Symposia v Houstonu, WindEnergy v Hamburku nebo prestižní InnoTrans v Berlíně. Wikov nebude chybět ani na veletrzích v Bangkoku, Abú Dhabí či Káhiře.

„Naši zákazníci stále intenzivněji řeší energetickou efektivitu, modernizaci stávajících zařízení, spolehlivost provozu i udržitelnost. Roste také důraz na dlouhodobé technické partnerství – firmy už nehledají pouze dodavatele produktu, ale partnera, který rozumí jejich provozu a dokáže nabídnout komplexní řešení,“ uvádí Jan Vosátka, Group Sales Director. Právě osobní setkání dávají prostor pro detailní technické diskuse a často otevírají cestu k novým projektům, servisním zakázkám i dlouhodobé spolupráci. Pro zaměstnance Wikovu jsou navíc veletrhy příležitostí sdílet zkušenosti napříč skupinou a potvrzovat pozici firmy na globálních trzích coby silného technologického partnera s hlubokým strojírenským know-how.

Až půjdete Prahou, zvedněte hlavu. Podpis Sázavanu najdete na ikonické Masaryčce

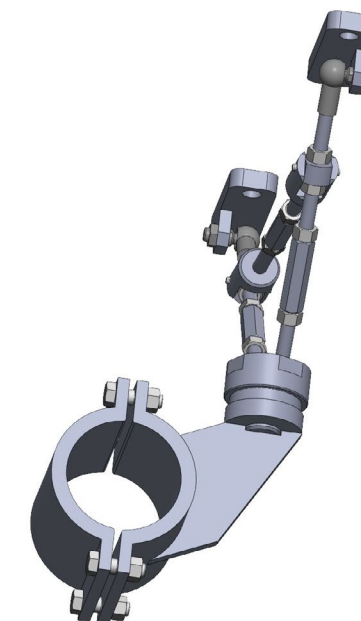
Držáky pro opláštění jedné z nejprestižnějších tuzemských staveb pocházejí z dílny společnosti Wikov Sázavan. Administrativní budova Masaryčka na Novém Městě v Praze patří k naprosto nepřehlédnutelným skvostům současné architektury. Charakterizuje ji dynamický design a precizně řešené pláště. Právě jeho skladba kladla vysoké požadavky na kvalitu, přesnost i spolehlivost jednotlivých komponent.

„Pro tento architektonicky unikátní projekt jsme vyráběli držáky opláštění, které tvoří důležitou součást výrazné fasády. Zajišťují stabilní uchycení fasádních prvků a zároveň splňují přísné technické i estetické požadavky. Každý kus musel odpovídat přesné specifikaci a zapadat do komplexního systému opláštění, který je pro tuto stavbu typický,“ popisuje Václav Šubrt, generální ředitel.

Masaryčka, navržená světově uznávaným studiem Zaha Hadid Architects, stojí na brownfieldu u Masarykova nádraží, a kromě kancelářských a obchodních prostor poskytuje zázemí také restauraci.

„Takto významné projekty jsou pro nás potvrzením, že dokážeme obstát i v těch nejnáročnějších technických zadáních. Kombinace precizního zpracování, technologického know-how a důrazu na kvalitu je pro nás klíčová,“ doplňuje Václav Šubrt.

Zapojení do projektu Masaryčky je pro Wikov Sázavan nejen prestižní referencí, ale také důkazem schopnosti podílet se na moderní architektuře světové úrovně. Zároveň ukazuje, že české strojírenské firmy mají své místo i v realizaci ikonických staveb.

Investice roku 2025:

Wikov Sázavan modernizoval výrobu i pracovní prostředí

Předchozí rok byl pro společnost Wikov Sázavan z investičního pohledu velmi významný. Firma pokračovala v systematické modernizaci výroby, ve zvyšování kvality produkce i zlepšování pracovního prostředí zaměstnanců.

Za jednu z klíčových investic lze považovat nový karuselový soustruh Hwacheon VT-650. Tento stroj umožňuje obrábění větších a těžších dílců o průměru až 800 mm. Díky vyššímu výkonu a moderním technologiím přispěl nejen k rozšíření výrobních možností, ale také ke zrychlení a celkovému zefektivnění výroby.

Významnou změnou prošla i oblast povrchových úprav. Do provozu byla uvedena automatická černicí linka, jejíž instalaci spojila firma s kompletní rekonstrukcí výrobní místnosti. Moderní technologie přinesla výrazné snížení nákladů na kilogram černění a zároveň zlepšila kvalitu výsledné povrchové úpravy. Důležitý je také její environmentální přínos – nový systém výrazně snižuje spotřebu vody, chemických látek i energie.

Další investice směřovala do oblasti kontroly kvality. Nový měřicí stroj ZEISS CONTURA je již třetím zařízením tohoto typu ve společnosti. Rozšíření měřicí kapacity umožňuje rychlejší a přesnější kontrolu vyráběných dílců a podporuje strategii firmy zaměřenou na dodávky vysoce přesných komponentů.

Součástí modernizace byl také nový soustruh DMG T1, který nahradil starší stroj. Tato obměna přinesla vyšší spolehlivost provozu, snížení nákladů na údržbu a opravy a zároveň zvýšila přesnost obrábění.

Kromě technologických investic pokračovala společnost také v rekonstrukcích interiérů výrobních prostor a celkové modernizaci zázemí firmy. Tyto kroky přispívají ke zvyšování efektivity výroby a zároveň k vytváření lepšího pracovního prostředí pro zaměstnance. Moderní technologie, kvalitní vybavení a příjemnější pracovní prostředí jsou důležitým předpokladem pro další rozvoj společnosti a její úspěšnou budoucnost.

Co bylo hlavním impulzem pro tak výrazné investice právě v roce 2025?

Šlo především o dlouhodobé udržení a posílení konkurenceschopnosti společnosti. Wikov Sázavan se zaměřuje na výrobu vysoce přesných komponentů a tomu musí odpovídat i technologická úroveň výroby. Investice roku 2025 proto směřovaly jak do modernizace strojního vybavení, tak do zvyšování kvality kontrolních procesů a zlepšení pracovního prostředí. Důležitým faktorem byla také potřeba reagovat na rostoucí nároky zákazníků na přesnost, stabilitu kvality a efektivitu výroby.

Jak se nové technologie konkrétně promítly do každodenní výroby – z pohledu rychlosti, přesnosti a efektivity?

Přinesly především vyšší stabilitu a opakovatelnost výroby. Moderní stroje umožňují rychlejší obrábění, přesnější nastavení technologických parametrů a zároveň lepší kontrolu nad celým výrobním procesem. Díky tomu se zkracují výrobní časy, snižuje se riziko vzniku neshod a zvyšuje se celková efektivita výroby. Velkým přínosem je také lepší ergonomie a jednodušší obsluha, která umožňuje pracovníkům soustředit se více na kvalitu a optimalizaci procesu.

Co tyto investice znamenají pro zákazníky Wikov Sázavan? Projevují se například ve vyšší kvalitě, stabilitě nebo kratších dodacích termínech?

Pro zákazníky znamenají investice především vyšší jistotu a stabilitu dodávek. Modernější technologie umožňují dosahovat velmi přesných tolerancí a zároveň udržovat stabilní kvalitu i při složitějších nebo náročnějších výrobních operacích. Díky vyšší efektivitě výroby se také zlepšuje flexibilita při plánování zakázek a v některých případech je možné zkrátit dodací lhůty. Celkově tak investice přispívají k tomu, aby Wikov Sázavan byl pro své zákazníky dlouhodobě spolehlivým partnerem.

V čem spočívá přínos nového karuselového soustruhu Hwacheon VT-650?

Největším přínosem tohoto soustruhu je rozšíření výrobních možností při obrábění větších a těžších dílců. Stroj umožňuje obrábění dílců o průměru až 800 mm, zároveň nabízí vysokou tuhost konstrukce a stabilitu obrábění. Díky tomu je možné dosahovat velmi dobré přesnosti i při náročných operacích. Nový stroj také umožnil rozšířit nabídku dílů převodovek, zejména kroužků a labyrintových těsnění, o větší průměry.

Jaké konkrétní výhody přinesla automatická černicí linka z hlediska kvality, nákladů a ekologického provozu?

Nová černicí linka má mimo zvýšení produktivity a kvality i výrazné ekologické přínosy. Díky promyšlenému systému vícenásobného využití vody u oplachů a celkovému řízení dosahují úspory vody více než 70 procent a snížení spotřeby chemie zhruba 40 procent. Linka proto také produkuje výrazně méně odpadních vod. Nezanedbatelné je i snížení spotřeby elektrické energie. Celkový koncept linky a komplexní modernizace celého pracoviště má i pozitivní dopady na pracovní prostředí a jeho čistotu.

Jak nový měřicí stroj ZEISS CONTURA posílil oblast kontroly kvality a přesnosti výroby?

Rozšíření měřicí kapacity o třetí stroj umožňuje rychlejší a flexibilnější kontrolu vyráběných dílců. Díky tomu je možné provádět měření ve více fázích výroby a včas odhalit případné odchylky. Přesné a detailní měření zároveň poskytuje důležitou zpětnou vazbu pro výrobní proces a pomáhá udržovat vysokou úroveň kvality, kterou zákazníci společnosti očekávají.

Jak se modernizace promítla do pracovního prostředí a co konkrétně přinesla zaměstnancům?

Modernizace přispěla k vytvoření příjemnějšího a bezpečnějšího pracovního prostředí. Rekonstrukce některých výrobních místností, nové technologie i modernější zázemí znamenají pro zaměstnance lepší pracovní podmínky a vyšší komfort při práci. Zároveň se rozšiřují možnosti odborného rozvoje, protože obsluha moderních strojů vyžaduje nové znalosti a dovednosti.

Jak tyto investice zapadají do dlouhodobé strategie společnosti a v jakých oblastech chce firma pokračovat dál?

Investice jsou součástí dlouhodobé strategie společnosti zaměřené na postupnou modernizaci výroby, zvyšování přesnosti a kvality produkce a rozšiřování technologických možností. Do budoucna chce Wikov Sázavan pokračovat zejména v oblasti modernizace strojního parku, zvyšování úrovně kontroly kvality a další optimalizace výrobních procesů. Současně se firma zaměřuje i na zlepšování pracovního prostředí a rozvoj kvalifikace zaměstnanců, což je klíčový předpoklad pro dlouhodobý úspěch.

Unikátní zakázka pro Izrael:

50 posilovačů řízení

Nejen výrobně, ale především konstrukčně a organizačně náročný projekt je úspěšně dokončen. Tříletá spolupráce Wikovu s izraelským zákazníkem prověřila flexibilitu a vytrvalost českého týmu. Dodávka speciálního posilovače řízení pro těžká vozidla – konkrétně autojeřáby – patří k technicky nejzajímavějším zakázkám posledních let.

„Zákazník nás oslovil s požadavkem na náhradu zařízení, které se přestalo vyrábět, avšak pro provoz a servis těchto autojeřábů je stále nezbytné. K dispozici byl pouze jeden původní vzorek. Na jeho základě jsme provedli technické posouzení a navrhli řešení spočívající v kompletním znovu vývoji zařízení včetně konstrukční dokumentace,“ popisuje Jaroslav Pátek, vedoucí technického oddělení.

Projekt zahrnoval jak samotnou výrobu, tak rozsáhlé konstrukční práce. Bylo nutné navrhnout nové řešení mechanismu, provést výpočty, stanovit vhodné materiály a vybrat odpovídající komponenty. Posilovač řízení je přitom poměrně složité mechanicko-hydraulické zařízení, které musí splňovat vysoké požadavky na přesnost, spolehlivost a životnost.

„Zákazník nejprve objednal 5 kusů, které sloužily jako ověřovací série. Během této fáze jsme dokončili konstrukci a zároveň ladili jednotlivé komponenty zařízení. Klíčové části, jako jsou například kuličkové šrouby nebo speciální hydraulické ventily, jsme vyvíjeli a testovali ve spolupráci s dodavateli z několika zemí Evropské unie, zejména z Itálie a Španělska,“ vysvětluje Jaroslav Pátek.

Během projektu musel navíc Wikov doplnit své technologické vybavení. Pořídil například hydraulický agregát, který umožňuje přesné nastavení a testování jednotlivých zařízení před jejich expedicí.

Po úspěšném ověření vzorků následovala hlavní část zakázky – výroba 50 posilovačů řízení. „Celý projekt se podařilo dokončit v požadovaném termínu a stal se dobrou ukázkou schopnosti společnosti Wikov Sázavan zajistit komplexní dodávku technicky náročného zařízení od konstrukčního návrhu přes vývoj a testování až po sériovou výrobu,“ uzavírá Václav Šubrt, generální ředitel.

Lukáš Hájek

Plánovač a dispečer výroby

Mezi výrobou a sportem hledám balanc. Největší soupeř? Vlastní hlava

Už 12 let se pohybuje v obchodu i výrobě zároveň. Jeho jediným úkolem je hledat balanc. Lukáš Hájek skládá dohromady požadavky zákazníků s reálnými možnostmi provozu a každý den se tak stará, aby nevznikal zbytečný tlak ani chaos. I když i ten k zavádění nových systémů nevyhnutelně patří. Mimo práci si plánovač a dispečer výroby rád sahá na vlastní limity. Ostatně, přečtěte si o světě všestranného sportovce, běžce, cyklisty, triatlonisty, fotbalisty, člena aktivních záloh, dobrovolného hasiče i dárce krve víc sami.

Jak se vám do pracovního světa promítá ten sportovní?

Ze sportu si do práce nosím hlavně únavu, myslím tím tu fyzickou. Nejvíce se hlásí o slovo v pondělí. O víkendu trpí tělo, v týdnu pak hlava.

Tak si pojďme říct, co vaši hlavu během pracovního týdne „týrá“.

Byla to nadsázka, samozřejmě, ale zas ne tak velká. Jsem takový prostředník, mezistupeň mezi obchodem a výrobou. Snažím se uspokojit požadavky obchodu, potažmo zákazníka, ale zároveň nevytvářet chaos a přehnaný tlak na výrobu. Aktuálně pracuji v nově zavedeném plánovacím programu Logis, kde stále objevujeme nějaké rozpory a nesrovnalosti. Takže o menším chaosu je zrovna řeč. Vždy, když se přechází na nějaký nový systém, vznikají problémy. Pokud

se chceme jako firma rozvíjet, musíme ale taková rizika podstupovat.

Jak tedy váš běžný pracovní den vypadá?

Rozdělil bych ho na rutinní a operativní část. K rutinním povinnostem patří každodenní dvě porady a příprava na ně. Po poradě ve výrobě následuje porada vedení. Spadá sem i tvorba zásoby hodin ve výrobě a plán kapacit, tvorba kalendářů na jednotlivé stroje, mezičasu mezi pracovišti a tak dále. Plánování zakázek už vnímám jako operativní záležitost. Je to sice neustále se opakující činnost, ale každá objednávka, zákazník je ve své podstatě originál.

Co při plánování objednávek řešíte nejčastěji?

Obvykle jde o prověření skladových

zásob, plánování kusových rezerv při složité výrobě, dostupnost materiálu, společnou výrobu s dalšími dávkami na jiný termín. Starám se o to, aby měl výrobní postup všechny náležitosti potřebné ke správnému a reálnému zaplánování do výroby. A v neposlední řadě potvrzuji výrobní termín, při termínových rozporech řeším alternativy třeba náhradou původního za dostupnější materiál, přesun na jiné pracoviště, posun jiných objednávek, kapacitní kooperace... Do mé kompetence spadá i tvorba plánu výroby na jednotlivé stroje v plánovacím systému, každodenní komunikace s obchodem, určování priorit nebo přeplánování objednávek. Mimo plánování mám na starosti ještě požární bezpečnost a odpadové hospodářství.

Jaká má tahle práce pro a proti?

Musím říct, že mě všeobecně baví vše okolo čísel. Když se povede vyrobit nějaká sledovaná zakázka přesně na termín a přesně na kus, tak jak byla plánovaná, tak to potěší. Nesmím zapomenout, že mám vedle sebe kolegyni Moniku, která je spolehlivá a je s ní skvělá spolupráce. Nejnáročnější je bezesporu komunikace s obchodníky, mistry, kluky ve výrobě. Nemyslím to špatně, ale najít se všemi společné řešení k co nejlepšímu uspokojení požadavků zákazníka bývá občas komplikované.

Jak jste se do Wikovu dostal?

Nebylo to moc složité. Po skončení studia jsem měl rozposlané životopisy do firem v okolí mého bydliště. Ozval se i Wikov, a jelikož jsem v něm strávil i půtroční praxi v rámci studia, tak jsem věděl, do čeho jdu a rozhodl se právě pro Wikov. Otvírali tenkrát novou pozici plánovače výroby.

Co po těch 12 letech považujete za největší pracovní úspěch?

Že i po tak dlouhé době dokážu každé ráno najít motivaci, elán a chuť přijít a pracovat.

Pojďme teď k úspěchům sportovním. Ví se o vás, že jste opravdu mimořádně aktivní.

Může to tak vypadat. Celý život jsem hrál fotbal, ale čeho je moc, toho je příliš. Nějakou fyzickou z fotbalu jsem měl, tak jsem si občas zaběhl nějaký blízký regionální závod. Začalo se to pomalu překlápět, fotbal aktuálně hraju jen zřídka a v žebříčku sportů už není mezi prvními. Kolektivní sporty vystřídal ty individuální.

Mluvíte o běhu na dlouhé tratě?

Taky. Na rekreační úrovni jsou dlouhé tratě specifické. Už nebojujete se soupeři, ale hlavně sám se sebou, se svojí hlavou a možná s časem, který jste si vytyčili. Alespoň tak to mám nastavené já. Čím delší trať, tím více přípravy, plánování, rozvrhu sil v průběhu závodu, volba oblečení, občerstvení a podobně. Je to prostě výzva. Aktuálně jsem přihlášený na 50kilometro-

vý závod v Jizerských horách. Běží se v srpnu a můj osobní cíl bude jediný – dokončit v limitu.

Máte i maratonskou zkušenost?

Uvedu to na pravou míru, maraton jsem nikdy neběžel. Nejspíš máte na mysli Zábořský Sudmaraton, který jsem s kámošem loni vyhrál, a dokonce jsme pořadatelům posunuli rekord trati o 20 minut. Není to ale maraton, nýbrž půlmaraton, který má specifická pravidla. Tím asi nejzásadnějším je vypít 10 pív na celkem 4 stanovištích. K tomu nesete celý závod barel s vodou a u kontrolních bodů fotíte selfiečka. Letos bychom chtěli vítězství obhájit a dostat se pod magickou hranici 2 hodiny a 30 minut. Levou zadní, co myslíte?

Jak vypadá vaše předzávodní příprava?

Doby, kdy jsem se soustavně připravoval na sezonu nebo konkrétní závod, jsou pryč. Myšleno hlavně běžeckou sezonu. Aktuálně si nevedu žádný

tréninkový plán. Nebaví mě být upjatý jen k jednomu sportu, čím pestřejší volba sportovních aktivit, tím pro mě lepší. Držím si fyziku na nějaké úrovni a střídám sporty podle chuti, počasí, nálady. Například běh silnice, kolo, trekažer, fitko, kolo silniční, fotbal, běh terén, kolečkové brusle a tak dál. Něco jiného ale bude srpnový olympijský triatlon a ta padesátka v horách. Na ty se samozřejmě začnu připravovat, jinak bych tam umřel.

O tom, že si sportem čistíte hlavu, jsme mluvili. Jak to vypadá konkrétně?

Úplné uvolnění, oproštění se od problémů a zároveň chuť do života a příjemná fyzická únava. Při běhu mě napadají různé nestandardní činnosti nebo výzvy. Některé nakonec zrealizuji, některé raději zapomenu. Například jeden z těch zrealizovaných nápadů byl uspořádat běžecko/pivní závod na 100 minut u nás ve Zručském parku. Kombinace pobíhání a popíjení piva se ujala a o srandu není nouze. Letos 5. června se uskutečnil už 7. ročník.

Ovlivňuje tak intenzivní pohyb i pracovní nasazení?

Nemyslím si. Podle mě si vytrvalost a disciplínu vypěstujeme už v dospívání. Člověk to musí mít v sobě, musí prostě chtít a je jedno, jestli denně ujde na kole 50 kilometrů, nebo denně

zhlédne 5 dílů nejnovějšího seriálu.

Souvisí se sportem i vaše působení v aktivních zálohách?

Spíš ne. Vnímám to jako službu vlasti. A přechod do úplně jiného prostředí s jinými pravidly. O aktivních zálohách mi vyprávěl kamarád, který v nich byl. Nadchlo mě to. Vnímám jsem působení v armádě jako další výzvu. Kdo by nechtěl do armády, to jsou samé parády, přehlídky a hlavně peníze.

Opravdu?

Dobře, začátek byl hodně těžký. Projít všemi vstupními kontrolami, psychotesty a hlavně 6tydenním rekručním kurzem ve Vyškově není snadné. Teď sloužím na letecké základně v Čáslavi a vnímám to jako odměnu za předchozí nelehkou cestu. Při cvičeních nám nad hlavou létají gripeny, věnují se nám instruktoři, zdokonalují svou odbornou znalost a fyzickou zdatnost, užívám vojenského materiálu, trénuju manipulaci a střelbu ze zbraní. Strava, nocleh a dobrá parta lidí zajištěna, co víc si přát.

Co jste díky takové zkušenosti zjistil sám o sobě?

Do aktivní zálohy jsem vstoupil v 28 letech. To už člověk něco umí, takže nějakou extrémní změnu jsem nezaznamenal. Samozřejmě je tam disciplína a kázeň, v těchto směrech se člověk může zdokonalovat celý život. Největší plusové body vidím ve zdokonalování

se v teoretických i praktických znalostech napříč celou vojenskou tematikou. Oproštění se od stereotypního civilního života. Dvěma frázemi se řídím i v civilu: „hledej si práci“ a „voják se stará, voják se má“.

Jak složité je skloubit práci, sport, aktivní zálohy i osobní život?

Řeknu to takhle, pokud nemáte rodinu ani spoustu plevelu na zahrádce, jde to. V opačném případě to nevidím moc růžově.

Představte si ideální, nepracovní den. Co v něm nebude chybět?

Představil bych si celodenní pohodou vyjíždku za krásného počasí po nějaké pěkné cyklostezce, obklopen přírodou a minimem lidí. Zastávka na dobrý oběd, osvěžení se v průzračném jezeře a večer spláchnutí spolkovaných kilometrů dvěma plížíčkami. To je pro mě ideální den, spousta času přemýšlet o čemkoliv, ale zároveň totální vyčištění hlavy a zaplavení endorfiny.

A co byste vzkázal těm, kteří se ke sportu pořád nemohou odhodlat?

Víte, tohle si musí vyřešit každý sám v sobě. Ať si dělá, kdo chce, co chce. Moje cesta není pro všechny. Tomu rozumím a respektuju to.

Litostroj ve Wikov Group: výroba rychlejší o 50 procent a jasný směr dalšího růstu

Slovinský Litostroj vstoupil do nové kapitoly své historie. Díky Wikovu získává nejen stabilního vlastníka, ale především jasný strategický směr, technologické zázemí a silné partnery pro další růst. Jak se mění fungování firmy, co to znamená pro zákazníky a kde vznikají konkrétní synergie?

Společnost patřící mezi respektované evropské výrobce v oblasti vodní energetiky se specializuje na návrhy, výrobu a dodávky turbin (zejména Francisových), včetně komplexních řešení pro vodní elektrárny. Nejde přitom jen o samotnou výrobu. Litostroj je dlouhodobě vnímán coby partner schopný dodat technologii „na klíč“, včetně servisu a modernizací. V kontextu rostoucího důrazu na stabilitu energetické infrastruktury jde o kompetenci, která nabývá na stále větším významu.

Nový vlastník, nový impuls

„S Wikovem získal Litostroj jasný směr, otevřené dveře ke spolupráci v rámci skupiny, a především respekt ke každé lokální entitě,“ říká Jure Andročec, generální ředitel Litostroj Power, s tím, že přechod z energetické skupiny Energo-Pro do skupiny Wikov znamená také přestavbu firemní DNA. Respekt a současně důraz na výkon vytváří podle něj prostředí, ve kterém jsou lidé ochotni přijímat změny a posouvat firmu dál.

Z pohledu řízení firmy považuje Jure Andročec za klíčovou strategickou shodu s vlastníkem. „Je naprosto zásadní být na 100 procent sladěn s vlastníkem společnosti. A to se děje,“ doplňuje s odkazem na vedení skupiny reprezentované Martinem Wichterlem.

Investice s jasným cílem

Transformace nepřináší jen změnu kultury a řízení, ale především konkrétní investice. Aktuálně chystá Litostroj celou řadu ambiciózních projektů. Patří mezi ně například rozšíření výrobních kapacit a konsolidace provozů do jedné haly nebo modernizace klíčových technologií včetně robotizace. Hodlá také obměnit strojní park (např. portá-

lové frézky) a zlepšit pracovní prostředí pro zaměstnance.

Zvláštní důraz kladé vedení Litostroje na automatizaci a efektivitu. Například plánovaný broušící robot má zrychlit výrobu až o 50 procent a zároveň snížit fyzickou zátěž pracovníků.

„Potřebujeme vyrábět, ne ztrácet čas relokací. Máme velký objem zakázek a tomu musíme přizpůsobit kapacity,“ vysvětluje Jure Andročec.

Synergie v praxi

Jedním z hlavních důvodů integrace Litostroje do skupiny Wikov jsou technologické a výrobní synergie, které však nezůstávají jen na úrovni strategie – už dnes se naplno promítají do každodenní praxe. Typickým příkladem je oblast převodovek, kde došlo k zásadní změně v dodavatelském modelu. „Celý náš program převodovek dnes zadáváme Wikovu a jsme s tím velmi spokojeni,“ potvrzuje generální ředitel.

Vedle toho využívá Litostroj systematicky výrobní kapacity společností sdružených v rámci Wikov Group, a to zejména v oblasti CNC obrábění. Firmy skupiny se tak stávají preferovanými partnery v případech, kdy je nutné část výroby outsourcovat. Tento model je zároveň podpořen aktivním sdílením know-how. Litostroj předává partnerům vlastní technologické postupy, čímž zrychluje adaptaci a zkracuje proces zavádění spolupráce. „Pro každou poptávku nabízíme i náš technologický proces, abychom spolupráci co nejvíce urychlili,“ doplňuje Jure Andročec.

Významným aspektem integrace je také rychlé propojení týmů napříč jednotlivými zeměmi. Management i odborné týmy se pravidelně setkávají

v České republice, Německu, Kanadě i Slovinsku, což vede nejen ke sdílení zkušeností, ale i k rozvoji nových obchodních příležitostí. V praxi se to projevuje například tím, že zákazníci Litostroje dnes přirozeně využívají komponenty z Wikovu, aniž by se pro ně měnil způsob zadávání zakázek.

Integrace zároveň přináší i méně očekávané efekty. Dochází k opačnému toku poptávek – Litostroj nově oslovují zákazníci, kteří mají zkušenost s produkty Wikovu. „Slovinskí zákazníci nás oslovují s dotazy na servis převodovek Wikov, protože vědí, že jsme nyní součástí skupiny,“ popisuje generální ředitel. Ukazuje se tak, že silná značka a propojení v rámci skupiny otevírají příležitosti nejen Litostroji, ale také Wikovu.

Návrat špičkového strojírenství do Evropy

Strategická ambice má jasný směr: posílit pozici evropského strojírenství vůči konkurenci z méně rozvinutých trhů. „Zákazníci si uvědomují, že energetická infrastruktura je klíčová a nedává prostor pro nízkou kvalitu nebo zpoždění,“ říká Jure Andročec.

Důkazem je i konkrétní zkušenost z nedávné návštěvy významného zákazníka z Finska. „Jejich CEO nemohl uvěřit, že takto vyspělý závod existuje v srdci Evropy. Týden po návštěvě jsme obdrželi poptávku na velký projekt,“ dodává generální ředitel.

Stát se nejlepším

V horizontu 5 let vidí vedení Litostroje svou pozici zcela jednoznačně – jako lídra v oblasti hydropower v Evropě s výrobní základnou rozšířenou o Severní Ameriku a portfoliem technologicky vyspělých řešení s vysokou přidanou hodnotou.

Klíčovou roli v tomto směřování přitom hraje i silná a jednotná firemní kultura. „Pokud budeme pokračovat v modernizaci a udržíme silnou kulturu, nic nám nebrání stát se nejlepšími,“ uzavírá Jure Andročec.

Integrace Litostroje do skupiny Wikov nepředstavuje pouze změnu vlastníka, ale strategické propojení dvou průmyslových tradic, které společně vytvářejí pevnou platformu pro návrat špičkového evropského strojírenství na globální scénu.

Zručské firmy sportují už 10 let

Sport, týmový duch a přátelská rivalita – to vše přináší oblíbená akce Zručské firmy sportují, která každoročně spojuje zaměstnance ze Zruče nad Sázavou a okolí. Letošní jubilejní 10. ročník se uskuteční v pátek 12. června a už teď je jasné, že se účastníci mají na co těšit.

Sportovci změní síly v pestré škále disciplín, které prověří nejen fyzickou kondici, ale i spolupráci v týmu. Soutěžit se bude v beach volejbalu, nohejbalu, mňlkách, šipkách a štafetě. Každý si tak přijde na své, ať už preferuje dynamické týmové sporty, nebo přesnost a taktiku.

Loňský ročník přinesl skvělé výkony i nezapomenutelnou atmosféru. Za společnost Wikov Sázavan se zapojilo celkem 11 hráčů, kteří reprezentovali firmu s velkým nasazením. Největší úspěch zaznamenali ve štafetě, kde si doběhli pro výborné druhé místo.

Do soutěžení se celkově přihlásilo 10 firem, což jen potvrzuje rostoucí popularitu celé akce. Nejde přitom jen o výsledky – hlavním cílem je setkání kolegů mimo pracovní prostředí, posílení vztahů a společně strávený čas plný zábavy.

A co letos? Očekávání jsou opět vysoká a organizátoři slibují další povedený ročník. Jedno je jisté: Už se nemůžeme dočkat!

Děkujeme za roky práce a energie

Ve společnosti Wikov Sázavan hrají lidé klíčovou roli, a proto firma dlouholetou práci zaměstnanců pravidelně oceňuje. Pracovní jubilea jsou příležitostí vyjádřit respekt a poděkování těm, kteří se na úspěchu celého týmu podílejí řadu let.

Rok 2026 přináší hned několik významných výročí. V únoru oslavil 5 let působení ve firmě Martin Hendrych. V březnu na něj navázali Uwe Schröder a Dmytro Kalytchuk, kteří rovněž dosáhli pětiletého pracovního výročí. V červnu si své první polokulaté jubileum připomene Zdeněk Schneider a v srpnu pak Tomáš Pajer.

Září je z hlediska pracovních jubileí obzvlášť bohaté. Významného milníku 50 let ve společnosti dosáhne Miroslav Vidlák, kterému patří mimořádné uznání za dlouholetou práci a přínos. Dále slaví Petr Hájek (15 let ve firmě) a Petr Rozehnal (25 let). Pětileté jubileum si v září připomínají Václav Šubrt a Petr Haták.

Všem jubilantům patří poděkování za jejich práci, nasazení a přínos pro společnost Wikov Sázavan. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, pracovní spokojenost a mnoho úspěchů.

Odpovědnost a řemeslo musíte mít v srdci, říká Jindřich Petrů, který ve Wikovu pracoval rovných 50 let

Do firmy nastoupil jako mladý kluk bez jasných představ, do penze odchází jako zkušený programátor CNC soustruhu s půlstoletím praxe. Jindřich Petrů se ohlíží za svou wikovskou kariérou, vzpomíná na zásadní milníky, kolegy i proměnu řemesla. Jeho příběh je zároveň důkazem, že ve Wikovu pracují lidé, kteří zůstávají firmě věrni desítky let a stojí za jejím dlouhodobým úspěchem.

Je to k neuvěření, ale na vaší pracovní smlouvě je datum 28. června 1975. Co si z té doby vybavíte?

O tom, kde chci pracovat, jsem tehdy neměl žádnou představu. Měl jsem původně být švec, protože rodiče pracovali v obuvnickém závodě. Jednou řekl soused, co pracoval ve strojárnách, mému otci: Vole, dej kluka na strojaře. Tak jsem se vyučil ve Vlašimí strojním zámečnickem s vyznamenáním. Ve třetím ročníku jsem již nastoupil do Sázavanu do strojírny. Čtyři dny práce, v pátek škola. Vyučil jsem se v roce 1976, byl jsem bažant. Umístili mne na soustružnickou dílnu, 30letí chlapi byli pro mne staří.

Jak se za ta léta proměnila výroba, technologie a způsob práce?

Neskutečně. Když jsem začínal, byly všude konvenční stroje, postupně přicházely křivkové automaty a v roce 1989 přišly první dva CNC stroje SPRY. Velkým pokrokem jsou dnešní digitální měřidla a způsob měření. Dřív jsme používali šupleru, mikrometr a kalibry. Dalším pokrokem, ale negativním,

jsou mobily, sluchátka a podobně. Za mne tohle k obrábění nepatří.

Kdo vás během kariéry nejvíc naučil?

Rozhodně musím říci, že soustružit mě naučil tehdejší zaměstnanec Ota Plesník, vynikající soustružník. Pamatuji si, jak jsme soutěžili, kdo udělá delší šponu. Vždycky vyhrál, měl delší soustruh a delší hřídele. Pro představu – od černění, kde tehdy stál soustruh, až na konec halovky, tak dlouhá ta špona byla.

Bylo složité učit se pořád nové postupy?

Úplně normální. Začal jsem na soustruhu SU 40, pak přešel na SU 50. V 80. letech jsem se zúčastňoval soustružnických soutěží a v roce 1982 v Kunovicích jsem skončil na 13. místě v Československu. Od roku 1989 jsem přešel na již zmiňované SPRY. Dále zlínské S 50 CNC, velmi dobré stroje. Následoval můj nejoblíbenější kvalitní stroj CTX 420, který je ještě v provozu. Pak jsem musel přejít na OKUMU. Na tento stroj jsem si dlouho nemohl zvyknout, tam jsem již nedával rozum já, ale programátoři. Ale zase má dvě obráběcí hlavy. Pak přišla EMCA, novinka, mají hlavní vřeten a taky protivřeten. Dílec vypadne hotový. A já je začal programovat.

Co vám v tom pomohlo?

Zpětně vidím, že to šlo samo. Jasně, musel jsem pochopit techniku programování. Ale měl jsem za sebou minimálně 12 let na klasickém sou-

struhu. Je to pořád stejné, dobře začít a dokončit dílec v požadované kvalitě. A program musí být pro obsluhu čitelný. Složitý dílec jsem si musel projet sám, něco jiného je program, a něco skutečnost na stroji.

Co by si podle vás měli mladší kolegové od zkušenější generace určitě převzít?

S pokorou naslouchat, okukovat, učit se. Hlavně nemachrovat a vydržet. Aby šlo lidstvo dopředu, tak ten mladý tovaryš musí být chytřejší než mistr. Nechci se dívat očima „starého“, ale myslím si, že dříve měli mladí odpovědnost a řemeslo v srdci více. A ti, co tu odpovědnost neměli, tak tady nevydrželi. A to se ukáže i u dnešních mladých. Poznal jsem ke konci kariéry, že ve firmě pracuje hodně nadějných šikovných kluků, kteří mají dobře našlápnuto. Vše ale taky záleží na tom, jak se v budoucnu firmě povede.

Máte plán, jak budete trávit čas po odchodu z práce?

Mám plány, že musím žít do 100 let zdravý. (smích) Chci pokračovat s úpravou chalupy, věnovat se práci v lese, rybolovu, turistice, tenisu, šipkám, hospůdce s kamarády a samozřejmě sledovat, jak se Wikovu daří.

Co vám bude z pracovního života chybět nejvíc?

Hlavně kamarádi a „Lucka“. A ranní káva, doma kávu moc nepiji. Chci si užít poslední část života, odcházím relativně zdravý, tak uvidíme. To ví jenom ten nahoře. Prožil jsem za těch 50 let mnoho. Musím zmínit, 33 let mne kolegové volili za předsedu ZO OS KOVO a jsem rád, že se našel nástupce. Děkuji. Nejhorší období nastalo, když došla práce a muselo se propouštět. Asi jsme také měli velké štěstí. Po roce 1989 jsme prošli privatizací k prvnímu majitelům a pak jsme spadli pod Wikov. A strojírny vždy žily. Zažil jsem 7 ředitelů a stejný počet mistrů. Hoši z EMCA mi na rozloučenou udělali radost, věnovali mi na památku univerzální, která patří k soustružníkovi. Odcházím s pocitem, že ničeho nelituji.

Do divadla!

Základní organizace OS KOVO Wikov Sázavan každoročně na jaře pořádá pro své současné i minulé členy, ale i ostatní zaměstnance mimo členskou základnu a jejich rodinné příslušníky a přátele, oblíbený autobusový zájezd do divadla. Tato tradice se setkává s velkým zájmem a nabízí příležitost nejen ke kulturnímu vyžití, ale také k příjemnému společnému setkání mimo pracovní prostředí.

V minulých letech směřovaly zájezdy především do pražských divadel. S ohledem na časovou i finanční náročnost dopravy se však v posledních letech organizátoři rozhodli zaměřit

na bližší divadelní scény, jako jsou Čáslav, Kolín nebo Kutná Hora. Zde měli účastníci možnost zhlédnout různá představení (namátkou připomínáme Román pro ženy nebo Už tě mám dost).

Ani letos tomu není jinak a 31. května se uskutečnil zájezd do Dusíkova divadla v Čáslavi na populární představení Shirley Valentine v hlavní roli se skvělou Simonou Stašovou. Účastníci se tak mohli těšit z kvalitního divadelního zážitku v příjemném prostředí nedaleko domova.

Podpora, která má budoucnost. Stipendium očima rodiče

Filozofie rozvoje technického vzdělávání se ve společnosti Wikov Sázavan promítá do konkrétních kroků už od roku 2015. Právě tehdy byl spuštěn stipendijní program pro studenty technických oborů z Gymnázia, Střední odborné a Vyšší odborné školy v Ledči nad Sázavou. Prošlo jím už 16 studentů, 7 z nich dnes ve firmě pracuje a rozvíjí svou kariéru, jeden dokonce s podporou Sázavanu dosáhl inženýrského titulu.

Aktuálně programem procházejí 3 stipendisté, kteří postupně získávají zkušenosti přímo v praxi. Příběh jednoho z nich přibližuje jeho maminka. Sama pracuje jako HR generalistka v automobilovém průmyslu, a dobře tak ví, jak zásadní roli hraje propojení vzdělávání s reálným pracovním prostředím.

Přirozená cesta k technice

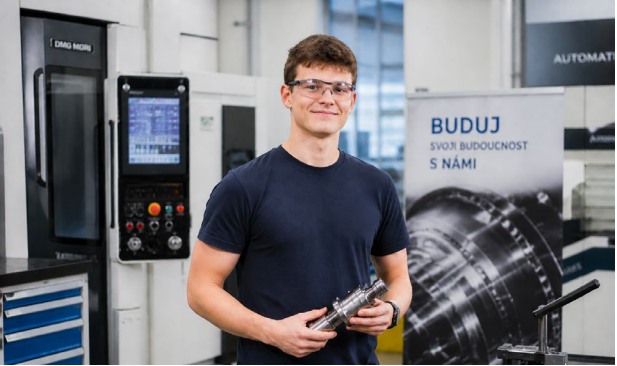
„Syna ke studiu technického oboru přivedla přirozená zvědavost a zájem o fungování věcí. Postupně si uvědomil, že právě v této oblasti může nejlépe uplatnit své schopnosti a nadšení,“ popisuje maminka.

Při výběru stipendijního programu hrála podle ní roli nejen jeho odborná úroveň, ale i praktické okolnosti: „Přesvědčila nás především dostupnost programu v místě bydliště. Je pro nás důležité, že syn má příležitost rozvíjet se ve svém oboru a zároveň zůstat v prostředí, které dobře zná.“

Propojení školy a praxe

Za velký přínos považuje návaznost na praxi. „Nejvíce nás zaujalo navázání programu na praxi ve strojírenské společnosti. Oceňujeme taky možnost brigád, které umožňují studentům získávat zkušenosti už v průběhu studia,“ doplňuje.

Samotné stipendium je nastaveno motivačně, jeho výše se odvíjí od studijních výsledků. Stipendium vyplácí Wikov Sázavan čtvrtletně podle podkladů ze školy. Pro každý ročník je stanoven základ, který se s ohledem na prospěch navyšuje o pohyblivou složku. Studenti tak mají jasnou motivaci podá-

vat co nejlepší výkony a zároveň vidí přímou souvislost mezi svým úsilím a odměnou.

„Program přitom není jen o finanční podpoře. Studenti získávají možnost odborných praxí, jsou v kontaktu se specialisty z firmy, zapojují se do projektů a mají otevřenou cestu k budoucímu pracovnímu uplatnění. Díky tomu si už během studia budují reálné zkušenosti i pracovní návyky,“ doplňuje Martina Vaněčková, personalistka Wikov Sázavan.

Náskok do budoucna

„Díky propojení s praxí má syn možnost vidět, jak věci fungují ve skutečnosti, nejen v učebnicích. Pomáhá mu to získat zkušenosti, jistotu a lepší představu o tom, čemu by se chtěl v budoucnu věnovat,“ říká maminka studenta. A doplňuje, že stipendijní program dává mladým lidem náskok, který se v praxi rychle projeví.

Příběhy stipendistů tak potvrzují, že smysluplné propojení školy a firemního prostředí má skutečný dopad. „Studentům přináší jistotu i zkušenosti, firmě pak novou generaci odborníků, kteří už její prostředí dobře znají a mohou po studiu plynule navázat,“ uzavírá Martina Vaněčková.

Mikrosponzoring, to jsou malé projekty s velkým dopadem

Wikov Sázavan podporuje aktivity svých zaměstnanců i mimo jejich pracovní dobu. Díky mikrosponzoringu vznikají lokální projekty, které mají smysl pro komunitu, děti i samotné Wikováky.

„Jde o jednoduchý a flexibilní způsob, jak firma přispívá na menší aktivity, projekty nebo iniciativy s vazbou na její zaměstnance,“ popisuje Martina Vaněčková, personalistka Wikov Sázavan.

Princip je jednoduchý. Zaměstnanec přijde s nápadem, podá žádost a po jejím schválení může získat finanční nebo materiální podporu. Program se zaměřuje především na aktivity s přímým dopadem, typicky jde o sportovní a kulturní akce, projekty pro děti a mládež nebo dobrovolnické iniciativy. Důležitou roli hraje i osobní zapojení zaměstnance, který je zároveň iniciátorem a často i organizátorem celé akce.

Jedním z konkrétních příkladů mikrosponzoringu je akce Sparta Day ve Zruči nad Sázavou, za kterou stojí programátor Petr Jelínek. „Je potřeba sehnat celkem dost finančních prostředků a firemní mikrosponzoring je jedna z možností,“ vysvětluje.

Sparta Day vznikl z iniciativy místního fan klubu coby způsob, jak přivést děti k pohybu a nabídnout jim smysluplné trávení volného času. Dnes už má tradici a každoročně nabízí dětem nejen zábavu, ale i možnost aktivního vyžití. „Jde nám o rozvoj pohybu, kterému dnešní doba u dětí moc nepřeje,“ dodává

Petr Jelínek s tím, že podporu ze strany firmy vnímá v širším kontextu. „Wikov deklaruje svůj zájem o dění v regionu, pomáhá pořádat dobrovolné akce a zároveň dobře prezentuje své jméno,“ říká organizátor Sparta Day.

Podle HR posiluje mikrosponzoring vztah zaměstnanců k firmě i jejich angažovanost. Za minulý rok podpořil Wikov Sázavan tímto způsobem projekty v celkové výši 26 500 Kč. Do budoucna počítá s dalším rozvojem programu. „Očekáváme ještě větší zapojení Wikováků, navýšení rozpočtu i rozšíření okruhu podporovaných aktivit,“ shrnuje Martina Vaněčková.

Když se festival opře o silné partnerství

Partnerství firem a kulturních projektů bývá často popisováno jako „win-win“ spolupráce. V praxi ale funguje jen tehdy, když má hlubší základ než jedno logo na plakátu. Příkladem takového vztahu je spolupráce společnosti Wikov Sázavan a festivalu Zručský bigbítový (z)dunění. Opírá se totiž o sdílené hodnoty, dlouhodobost a silný vztah k regionu.

Festival, který dnes přitahuje návštěvníky z celé republiky, vznikl z čistého nadšení. „Založili jsme ho kvůli kamarádovi, skvělému muzikantovi, který nedostal šanci vystupovat na místní hudební akci,“ vzpomíná Ludmila Vlková z organizačního týmu: „S partou kamarádů jsme si řekli, že pro něj uspořádáme festival. A v roce 2020 udělali první ročník.“ Z komorní akce pro několik desítek lidí se postupně stala významná kulturní událost s dvoudenním programem, pestrou dramaturgií a kvalitním zázemím pro návštěvníky všech generací.

Organizace vyžaduje tah na branku

Jak festival rostl, zvyšovaly se i nároky na organizaci. Zajistit kvalitní program, technické zázemí a komfort pro tisíce návštěvníků vyžaduje stabilní základnu. „Bez podpory města, kraje, partnerů a firem bychom nebyli schopni festival uspořádat. Pouze ze vstupného nemůžeme všechny náklady pokrýt. Kapely oslovujeme rok a půl před akcí, musíme se postarat o špičkové technické zázemí, a především komfort návštěvníků,“ popisuje Ludmila Vlková. Právě v tomto bodě vystupuje do popředí význam dlouhodobých partnerství.

Pro společnost Wikov Sázavan představuje spolupráce s festivalem Zručský bigbítový (z)dunění přirozenou součástí přístupu k podnikání. „Pro nás je partnerství především o dlouhodobém vztahu k regionu, ve kterém působíme. Vnímáme ho jako příležitost být součástí něčeho, co má pro místní lidi skutečný význam,“ říká Martina Vaněčková, asistentka generálního ředitele a personalistka s tím, že Sázavan je s regionem a jeho lidmi pevně spjatý – jeho zaměstnanci tady žijí, tráví volný čas a vychovávají své rodiny. „Věříme, že silná komunita a kvalitní kulturní život přispívají k celkové spokojenosti lidí i k atraktivitě regionu,“ doplňuje Martina Vaněčková.

Když firma vstupuje do života regionu

Zručský bigbítový (z)dunění dnes představuje víc než hudební akci. Ukazuje, jak se může propojit iniciativa jednotlivců, podpora firem a zájem komunity v projekt s dlouhodobým pří-

nosem. Partnerství mezi festivalem a společností Wikov Sázavan tak získává podobu spolupráce, která přináší konkrétní výsledky i silný vztah k místu.

„Letošnímu ročníku Zručského bigbítového (z)dunění přejeme skvělou atmosféru, spokojené návštěvníky, vydařené koncerty a především hodně energie, která je pro tento festival typická. Ať se podaří navázat na předchozí úspěšné ročníky a ať si všichni odnesou silný hudební zážitek,“ vzkazuje Martina Vaněčková.

Program pro všechny generace

Podle organizátorů je rozhodně na co se těšit. „Letos jsme vsadili na trio Krucipůsk, Walda Gang a Panoptiko. Program rozšiřujeme i na pátek, který se ponese ve znamení rapu a DJ produkce pro mladší publikum. Hlavním hostem bude rapper Smack One. Dlouhodobě podporujeme místní a začínající kapely. Již čtvrtým rokem spolupracujeme s organizátory České talentové soutěže Středočeská skutečná liga a vždy dáváme šanci jejímu vítězi – tentokrát půjde o rapcorovou kapelu East Clintwood. Myslíme i na dětské návštěvníky, takže kromě dětského koutku se spoustou zábavy zahájí festival i tentokrát dětská kapela,“ zve Ludmila Vlková.

Zručský bigbítový (z)dunění se koná v nádherném prostředí historického kamenného dvora, který je součástí zámku a parku. V současnosti jde o největší hudební kulturní akci ve Zruči nad Sázavou. Disponuje zastřešeným posezením pro několik stovek návštěvníků, kamennými toaletami, celý areál je vydlážděný, takže ani v případě deště se lidé nebrodí bahnem.

Veškeré informace jsou na
zrucsky-bigbitovy-zduneni.cz

Výsledek mé práce? Černý, lesklý kov

Každý dílec, který projde černicí linkou Wikovu Sázavan, nese podpis Karla Třísky. Manipulant povrchových úprav pracuje ve firmě od roku 2015 díky doporučení kamaráda. Z každodenní rutiny se mu postupem času stal koníček. Černý a lesklý.

Co si přesně můžeme představit, že v práci děláte?

Moje práce spočívá v přesunu jednotlivých dílců z palety do černicí linky a zpět. Ráno přijdu do dílny, prohlédnu linku, doplním lázně, prověřím jejich koncentraci a linku spustím. Na konci směny pak musím uklidit a připravit materiál pro další den.

V čem je práce kolem černicí linky specifická?

Musí se dbát na správné zatížení v přepravních koších, rozložení dílců a kontrolu optiky. Je potřeba hlídat koncentraci lázní, správnou teplotu, kvalitní přípravu a pravidelnou údržbu linky.

Kdy máte v práci největší radost?

Když vidím výsledek, jeho vzhled a kvalitu. A taky, když zákaz-

níci naši práci sami chválí. Je to úsek, kde si vše řídím sám a nesu odpovědnost za kvalitu i finální výsledek. Je radost vidět, když očerněný dílec projde konzervační lázní a výsledkem je krásný, černý, lesklý kov.

Jak dlouho trvá, než člověk tuhle práci opravdu dostane „do ruky“?

To nedokážu přesně odhadnout. I po deseti letech se pořád učím. Každý den může přinést novou zkušenost.

Překvapilo vás něco na práci v Sázavanu?

Ano, vstřícný kolektiv a benefity pro zaměstnance.

U čeho si nejlépe odpočínáte?

Moc volna nemám, už jedenáct let dělám přesčasy a často přemýšlím nad další směnou. Práce pro mě vlastně nekončí vypnutím linky – stala se mým koníčkem. Samozřejmě si ale rád odpočinu s rodinou. A někdy i u velké televize, u které nakonec usnu.

Kde se potkávají ikony obuvnictví a strojírenství? Ve Zruči nad Sázavou

Areál budov, ve kterém dnes sídlí tradiční výrobce ozubených kol a mechanických převodovek Wikov, chrtil dřív do světa dětské botičky. Letošních 150 let od narození Tomáše Bati si tak připomínají jak příznivci jeho odkazu, tak obdivovatelé českého strojírenství. A nejen ve Zruči nad Sázavou.

Vratme se ale úplně na začátek. Příběh moderní Zruče se začal psát v časech neklidu. V roce 1939, kdy se svět otřásal v základech, vsadil koncern Baťa na strategický ústup do vnitrozemí. Tempo bylo závratné: první výrobní budova byla dokončena v prosinci 1939 a už v lednu 1940 z ní vyjely první páry bot. V dubnu 1941 už stála budova druhá.

Baťa do regionu nepřinesl jen práci, ale celou urbanistickou koncepci – ikonický rastr, režné zdivo a ploché střechy. Dnes, v roce 2026, jsou tyto budovy (č. 14 a 15) právem památkově chráněny. Nejde o pouhé skelety z betonu. Jsou to symboly éry, která naučila Česko vyrábět chytře a s úctou k systému.

Sázavan a strojírenské geny

Po roce 1948 se továrna proměnila v národní podnik Sázavan. Zruč se proslavila jako město dětské obuvi, ale pod povrchem ševcovské slávy se už v 50. letech začala rozvíjet strojírenská větev. Právě schopnost adaptace zachránila areálu život. Zatímco jinde staré továrny chátrají, ve Zruči se průmyslové srdce nikdy nezastavilo – jen boty postupně vystřídala ocel.

V roce 2012 převzala štafetu po Sázavanu skupina Wikov a vznikla společnost Wikov Sázavan. Pro město to byl návrat ke kořenům. Wikov, jako dnes jediný velký strojírenský hráč s výhradně českým majitelem, vdechl areálu novou stabilitu.

V baťovských halách se tak vyrábějí převodovky pro železnice a energetiku celého světa. Hodnoty Wikovu – poctivost, technická excelence a důraz na české know-how – jsou přímou ozvěnou baťovského „vlastního pána“. Tato kontinuita z něj dělá přirozeného nositele odkazu i v dnešní době.

Rok 2026: Oslavy leadershipu i hodnot

Jubileum 150 let narození Tomáše Bati letos završily mimořádné události. Hlavním bodem byla konference Fórum Baťa: Cesty k odpovědnému leadershipu. Organizátoři ji připravili na 16. dubna 2026 v pražském Paláci Žofín.

Akce propojila historii se žhavou současností. Mezi řečníky vystoupily osobnosti jako ekonom Tomáš Sedláček, lékař Tomáš Šebek nebo průmyslník Ivan Baťka. Právě on představil, jak baťovské principy žijí v moderních českých firmách. Součástí oslav byly výstavy, představení nové knihy Tomáš Baťa – Touha tvořit, a dokonce i kuchařky Marie Baťové.

Republiku zároveň letos brázdí speciální putovní modul „Baťův svět“ a připomíná, že baťovství nebyla jen výroba bot, ale systém výchovy a rozvoje člověka.

Zruč jako živý důkaz

Právě Zruč nad Sázavou je v roce 2026 nejlepším příkladem toho, o čem se na Žofíně diskutovalo. Není skanzenem, ale „živým dědictvím“. Areál Wikov Sázavan dokazuje, že průmyslový areál může vzkvétat i po 85 letech, pokud má silné základy a majitele, který věří v českou šikovnost.

Když se dnes projdete kolem baťovských cihlových budov, vidíte kromě

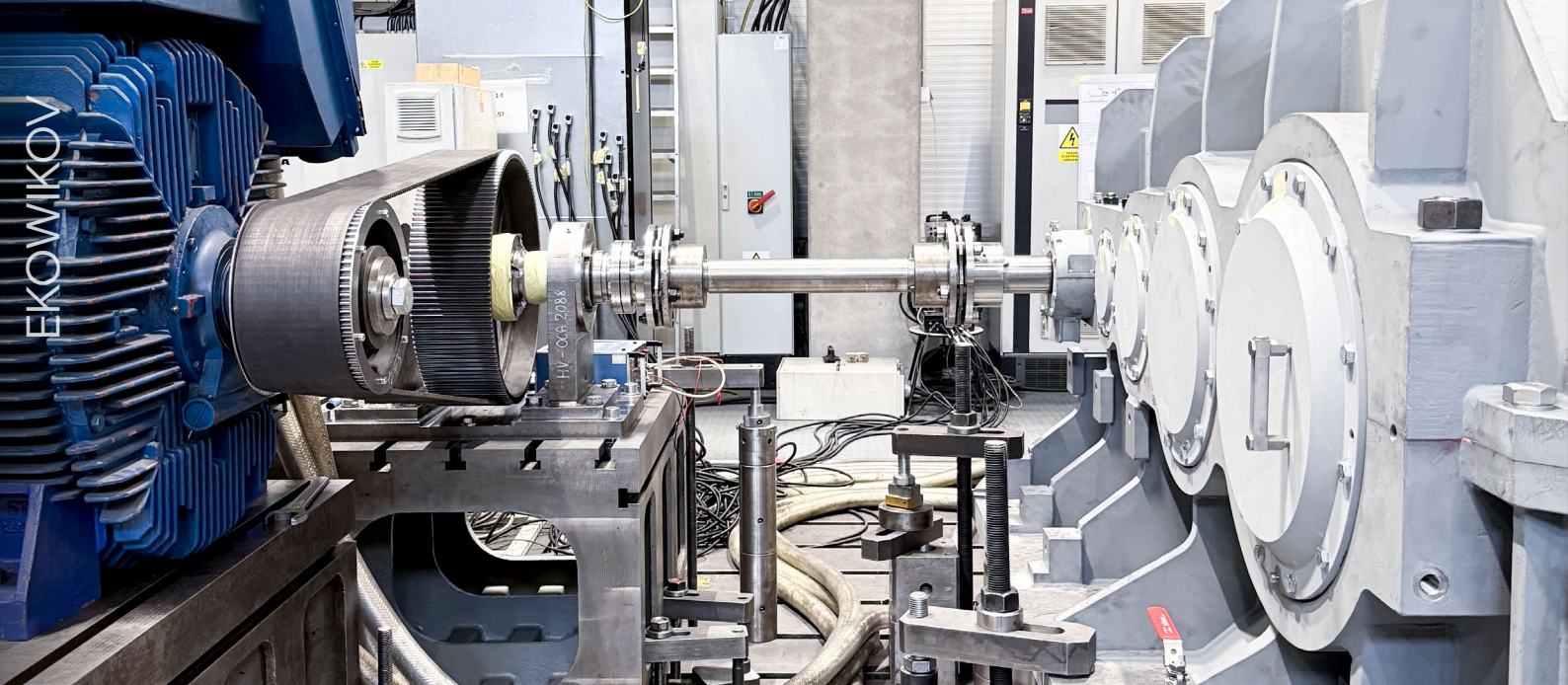
jedinečné architektury i příběh. O tom, že poctivé hodnoty, odvaha k inovaci a odpovědnost k místu, kde podnikáte, jsou nadčasové. Zruč nad Sázavou je městem, které boty vyměnilo za ozubená kola, ale svou tvář a hrdost si ponechalo.

Obuvnická „drátovka“

Tento masivní stroj na šití podrážek byl klíčem k legendární rychlosti zlínské výroby. Zatímco ruční šití trvalo hodiny, tento mechanický obr to zvládl za pár minut.

Zajímavost: Všimněte si typické světle zelené barvy. Nešlo o módu – Tomáš Baťa věřil psychologickým studiím, podle kterých tato barva nejméně unavovala oči dělníků a zároveň opticky maskovala olejové skvrny, takže dílna vypadala stále čistě a uspořádaně.

Wikov jako lídr zelené transformace

Slovo udržitelnost není ve slovníku Wikovu žádnou novinkou. Firma vyrábí technologie, které šetří energii, prodlužují životnost zařízení a pomáhají zákazníkům efektivně fungovat. Aby tento směr uchopila napříč celou skupinou, vypracovala ESG strategii, tedy společný rámec pomáhající řídit udržitelnost systematicky napříč výrobou, vývojem i dodavatelským řetězcem. Strategie se zaměřuje na oblasti, kde má Wikov největší technický i provozní dopad.

„Jde o společné principy propojující výrobu, vývoj, nákup, HR i vedení. Pomáhají nám lépe plánovat investice, modernizovat provozy, pracovat s energiemi a posilovat firemní kulturu,“ říká Martina Nappi Bursík, Sustainability Manager, s tím, že se Wikov v posledních letech posunul ještě dál – profiluje se coby partner zelené transformace.

Moderně a nízkoemisně externě i interně

Převodovky pro větrné turbíny, vodní elektrárny, přílivové zdroje nebo kolejová vozidla jsou příkladem řešení, která přirozeně podporují nízkoemisní energetiku a moderní dopravu. „Naše převodovky pracují ve stovkách větrných elektráren po celém světě, dodali jsme unikátní planetové převodovky pro 5 pilotních projektů přílivové energetiky a díky Litostroji jsme rozšířili kompetence v hydroenergetice – od malých zdrojů až po velké přečerpávací systémy. Každá pátá nově vyrobená tramvaj využívá převodovky Wikov a aktivně se podílíme na elektrifikaci nákladní železniční dopravy,“ popisuje Martina Nappi Bursík.

Technický rozměr udržitelnosti se promítá i do interních procesů Wikovu. Zaměřuje se na energetickou účinnost výroby, modernizaci strojního parku i vlastní výrobu energie

prostřednictvím fotovoltaiky a tepelných čerpadel. Systematicky měří uhlíkovou stopu, optimalizuje spotřebu energií v provozech. Významnou roli hraje také opravárenství. Repase a servis převodovek zásadně prodlužují životní cyklus zařízení, snižují spotřebu primárních surovin a minimalizují odpad. Tento cirkulární přístup je technicky i ekonomicky výhodný a představuje jeden z nejefektivnějších způsobů, jak snižovat environmentální zátěž.

Environmentální kritéria budou součástí rozhodování

Silnou stránkou Wikovu jsou také vlastní testovací a vývojové kapacity – od hydraulické laboratoře v Blansku přes prototypovou zkušebnu v Plzni až po testovací zařízení v Hronově. Díky nim může ověřovat účinnost, spolehlivost a životnost svých řešení v reálných i simulovaných podmínkách a rychle reagovat na nové požadavky trhu.

Výzkum a vývoj se uskutečňuje napříč celou skupinou. „Zaměřujeme se na zvyšování účinnosti převodovek, optimalizaci materiálových vstupů, snižování emisí a vývoj řešení pro obnovitelné zdroje energie. Tím posilujeme technologickou vyspělost skupiny a naši konkurenceschopnost v době postupné dekarbonizace průmyslu,“ uvádí Martina Nappi Bursík.

Do budoucna hodlá Wikov integrovat udržitelnost ještě hlouběji do technického a strategického řízení. Environmentální kritéria chce začleňovat do hodnocení dodavatelů, investičních rozhodnutí i návrhu nových produktů. Aktivně se účastní odborných debat o modernizaci českého průmyslu a ukazuje, že udržitelnost není nadstavba, ale technický standard přinášející nové příležitosti a chytré využívání zdrojů. Tento směr bude určovat vývoj Wikovu v následujících letech.

Dětské okénko

Vydejte se na cestu světem techniky, převodovek a strojů. Na obrázku se ukryly symboly, které k Wikovu neodmyslitelně patří – ozubená kola, turbíny, nářadí i další technické prvky. Najdete je všechny? Pozorně sledujte každý detail a zkuste spočítat, kolik se jich v obrázku schovalo. Síla není jen ve strojích. Je i v chytrých hlavách a zvědavých očích malých objevitelů.

4×

9×

2×

3×

1×

**Sázíme
na Wikov.
Přidej se k nám.**

Frézař / Soustružník / Obráběč kovů / Seřizovač

Ozvi se nám.

Martina Vaněčková
personalistka

pracezruc@wikov.com

www.sazimenawikov.cz